

Bayer Zsolt: Gyávák

2013 december 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Itt állunk a Kúria döntésével, árván. Árván, egyedül, csalódottan. Mert hát lássuk be: mindenhol másképpen van. A szintúgy uniós tagállam Horvátország például meglépte, amit meg kell lépni.

A horvát kereskedelmi bíróság elítélt nyolc bankot, amelyek az indoklás szerint a devizahitelezéssel egyszer?en

becsapták ügyfeleiket. Az egyik horvát illetékes egyebek mellett a következőket jelentette ki: „Az országban túl nagy piaci koncentráció alakult ki: a bankok egymás között megállapodnak, és ez az alapvető probléma. Mert ha egymásnak konkurenciát jelentenének, akkor nemigen történhetne meg, hogy folyamatosan emelik a kamatokat, és ebből fedezik a rossz hitelkihelyezéseket. Ha ez így van, akkor Horvátországban csődöt mondtak a fogyasztóvédelmi rendszerek.”

Az illetékes véleménye szerint mindezért együttesen felelős a pénzügyminisztérium, a horvát nemzeti bank és a versenyhivatal. A horvát bíróság döntése szerint a szóban forgó devizahiteleket a FELVÉTEL NAPJÁN ÉRVÉNYES ÁRFOLYAMRA KELL ÁTVÁLTANI, ÉS EZ A HORVÁT KUNÁBAN SZÁMON TARTOTT ÖSSZEG JELENTI A TÖRZSTŐKÉT, NEM PEDIG AZ AKTUÁLIS ÁRFOLYAMON SZÁMÍTOTT ÉRTÉK. Az uniós tagállam Horvátország bíróságának döntése után nem történt katasztrófa, nem dőlt be a kuna, nem tört ki a háború, és nem vonult be Horvátországba az unió egyesített hadereje. Mindenki hallgat, a bankok fellebbeztek, várjuk a jogerős bírói döntést.

Most borítékolom, hogy a horvát legfelsőbb bírói szerv pontosan ugyanígy fog dönteni, és a jogerős döntés után sem történik semmi. A bankok lenyelik uzsoráskodásuk, gazemberségük következményeit, a horvát hitelesek pedig fellélegeznek. De lássuk, mi történt a szintén uniós Romániában!

„Romániában egy 2010-ben elfogadott sürgősségi rendelet tette lehetővé a végtörlesztést a hitelesek számára, egyben azt, hogy kedvezőbb kamatfeltételek mellett újrafinanszírozhassák hitelüket. Ezt a rendeletet módosítaná a törvénytervezet úgy, hogy a devizahitelesek lejben fizethessék vissza tartozásukat azon a devizaárfolyamon, amelyen a hitelt annak idején felvették. Arra a kérdésre, hogy vajon hogyan fognak reagálni a bankok, ha törvénnyel akarnak a hitelszerződéseikben garantálnál lényegesen kedvezőtlenebb feltételeket rájuk kényszeríteni, Szabó Ödön azt mondta: ha józanul mérlegelnek, nekik is érdekük lehet ez a megoldás.”

Ez történt Romániában. És nem dőlt össze a világ, nem vonultak be a kéksisakosok, de még a lej sem szakadt be, pedig Románia felett jelenleg ugyanúgy az IMF gyakorol gyámságot, mint tette ezt mifelettünk 2010-ig.

Ehhez képest a Kúria jogegységi határozata egy gyáva, semmire sem jó és ostoba döntés. De a hangsúlyt mégis csak a gyávára helyezem. Mert hát amit azonnal és határozottan meg mert lépni a horvát és a román bíróság, azt természetesen képtelen meglépni a magyar. Mintha valami delejes álomban ringatózva csak azt tartaná itt szem előtt bíróság és ellenzék egyaránt, hogy minekünk mindig, minden körülmények között fizetnünk kell mindenkinek.

Uzsorát, rossz terméket, hibás terméket, aljas és becstelen kamatemeléseket, árfolyamkockázatokat – mindent. És az MSZP-nek a Kúria semmirevaló és gyáva döntése után természetesen van pofája a nyilvánosság elé állni azzal a hihetetlenül vérlázító dumával, miszerint a kormány nem halogathatja tovább az érdemi lépéseket a devizahitelesek ügyében.

Lássuk csak, hogy is kezdődött ez az egész?

Úgy kezdődött, hogy 2002-ben Medgyessy Péter kijelentette: „Mindent, ami az Orbán-kormány idején jó és bevált, azt továbbvisznek, csak még jobban kibővítik.” És kijelentette azt is, hogy ebbe a körbe tartozik a kedvezményes lakáshitelezés államilag garantált rendszere.

Aztán megnyerték a választásokat, és első körben szüntették meg a kedvezményes lakáshitelezést. És jött helyette a devizahitel. A devizahitel, amelyet hatalmas propagandával, pénzt nem kímélő reklámhadjáratokkal ajánlottak a bankok a hitelfelvevők figyelmébe, majd egy ponton túl a hazai bankok egyszerűen nem is adtak forinthitelt. Közölték, hogy az márpedig nincs. Ez a tény, akkor is, ha most, utólag, megpróbálják az egészet letagadni. S persze a devizahitelek mellett ott volt a sokkal magasabb kamatozású forinthitel – legalább papíron. S vajon miért is volt ennyivel magasabb a forinthitel kamata? Azért, mert a Magyar Nemzeti Bank „minden erejével küzdött az infláció ellen”. S a liberális mantra szerint az infláció ellen magas kamatokkal kell küzdeni. Ezért volt Magyarországon a legmagasabb jegybanki alapkamat mellett az unió egyik legmagasabb inflációja.

Igen: az egész helyzetért egyetemleges felelősség terheli a Simor András vezette Magyar Nemzeti Bankot. A Magyar Szocialista Pártot és koalíciós partnerét, a liberálisokat. Továbbá az akkori PSZÁF-ot.

Most a folyamatosan csökkenő alapkamat mellett negyven éve nem látott mélypontra van az infláció. A szocialisták meg a liberálisok pedig ki merik nyitni a pofájukat. Ez sincs rendjén – de leginkább a Kúria gyáva döntése nincs rendjén. Az viszont biztos, hogy a kormányon a sor. Már megint.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

www.flagmagazin.hu - Egy Jobb magazin az Értékek mellett!

Ajánló

